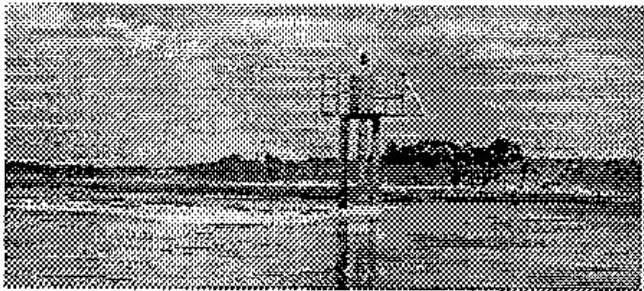

JACHTWERF RIK HOMAN

Scheepsbenodigheden
Zomer - winterstalling
Verkoop boten en motoren
Reparatie en nieuwbouw
Ontwerpen en expertises

Werfnieuws 26
Najaar 1999

Je denkt toch niet dat ik dit leuk vind zegt Tiny boos en bang van de golven die aan alle kanten omhoog springen, terwijl ons sloepje Elisabeth in een draaikolk opeens achterstevoren ligt. De rotsige eilandjes die we voorbij zien flitsen met zo'n 17 km/u lijken wel te varen met een grote lawaaige boeg golf.

Toen stroomde het nog niet zo hard.....

De wind werkt ook al niet mee; op zee was het heerlijk zeilen met een stukje gereefd grootzeil maar door de sterke vloedstroom in de smalle doorgang naar de Golf van Morbihan wordt de wind hier erg vlagerig zodat ik snel de schoot moet vieren om geen water binnen te krijgen. Het volgende moment is de vlaag over en drijven we stuurloos verder. Als dan ook nog twee grote rondvaartboten met volle kracht naar buiten stomen is de heksenketel compleet; dit lijkt op wildwatervaren zoals je op de tv wel eens ziet met kano's of rubbervlotten. Zou de Elisabeth daar wel doorheenkomen? Ik kan aan Tiny, bij wie het huilen nader staat dan het lachen, even geen aandacht geven. Ik ruk het roer om en zet de elektromotor op volle kracht (2 pk). Gehoorzaam als altijd draait de Elisabeth terug en duikt met de boegspriet diep in de golven. Ik wou dat ik toen een foto had gemaakt, maar daar had ik even geen tijd voor. Uiteindelijk komen we ook daar weer doorheen met alleen wat spetters water aan dek. Wonderlijk droge boot is de Elisabeth toch. Als we even later weer in rustiger vaarwater komen en de zon de druppels water tot witte zoutkristallen opdroogt kan Tiny al weer lachen. We waren al een paar keer door deze doorgang gezeild maar nu waren we er 3 uur na laagwater en het was springtij waarbij de stroom volgens de kaart ruim 9 knoop kan zijn.

Een soort kermis attractie dus, helemaal gratis alleen moet je 6 uur wachten voor de rit terug want hier komen we nooit tegenin met onze 2 pk. De Fransen varen hier dan ook met hele grote bb motoren; 225 pk heb ik wel gezien en soms twee naast elkaar; dan hoef je geen rekening meer te houden met de stroom. Wij hebben in de 2 weken vakantie elke dag gezeild en de elektromotor alleen gebruikt om uit draaikolken te komen of even een stukje te helpen als we zeilend net niet om een hoekje kunnen komen. Eigenlijk zijn de eb en vloedstroom hier een geweldig transportsysteem; 6 uur de ene kant op en 6 uur weer terug. Hoe de wind ook staat, met de stroom mee kom je er altijd, zeker met de Elisabeth want die zeilt ook met de zwakste wind als een veertje. Als we 2 dagen later in een leuk restaurantje aan de haven van "Ile Aux Moines" zitten te eten, ontmoeten we Jacques, een Franse zeiler. Als hij hoort dat wij van dat witte sloepje in de verte zijn, zet hij zijn glas neer en geeft Tiny (nadat hij aan mij eerst toestemming vroeg) een zwierige kus als compliment dat ze zo sportief is om in een kleine open boot overal naar toe te zeilen. De hele week had hij ons al in de gaten gehouden en steeds had hij ons zien zeilen. Hij bleek behalve een luxueus appartement aan de haven, waar we mochten slapen, ook nog een schoenerjacht van elf meter te hebben. Een prachtig schip waar we nog even een drankje hebben gekregen voordat we (natuurlijk) weer op de Elisabeth de laatste nacht heerlijk aan boord sliepen.

Zo vertrokken we uit Reeuwijk

Wat een prachtig zeilgebied is dit hier toch aan de zuidkant van Bretagne. Wat kleiner dan het IJsselmeer maar met 365 eilanden. Sommige groot,